

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 26/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. A., Ž., zastúpenej advokátom JUDr. D. K., Ž., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyrozmúnením Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 2 Pv 592/09 z 28. októbra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. A. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2011 doručená sťažnosť M. A., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. D. K., Ž., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyrozmúnením Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 2 Pv 592/09 z 28. októbra 2011.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že 31. marca 2008 podala na Okresnej prokuratúre Žiar nad Hronom trestné oznámenie, ktorá ho odstúpila okresnej prokuratúre a tá ho následne odstúpila na priame vybavenie Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Š. (ďalej len „okresné riaditeľstvo“). Podľa vyjadrenia sťažovateľky okresné riaditeľstvo jej trestné oznámenie uznesením sp. zn. ČVS: ORP-522/OVK-Sa-2008 odmietlo, pričom proti tomuto rozhodnutiu podala 13. júna 2008 sťažnosť, ktorú okresná prokuratúra uznesením č. k. 1 Pn 229/08-11 zamietla.

Podľa vyjadrenia sťažovateľky proti uzneseniu okresnej prokuratúry podala podnet, ktorý Krajská prokuratúra v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) prešetrila a listom zo 17. júla 2009 jej oznámila, že rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní považuje za predčasne vydané, a preto okresnej prokuratúre dala pokyn na začatie trestného stíhania.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že prípisom z 1. októbra 2009 sp. zn. ČVS: ORP-522/OVK-SA-2008 jej okresné riaditeľstvo oznámilo, že vo veci bolo začaté trestné stíhanie. K uvedenému sťažovateľka dodala, že od tejto doby nemá žiadnu vedomosť o tom, ako bolo naložené s jej trestným oznámením, a preto žiadala „porušovateľa“ o podanie informácie a neskôr podala aj sťažnosť na prieťahy v konaní.

Sťažovateľka bez ďalších súvislostí uviedla: „*Po podaní sťažnosti na Ústavný súd dňa 20. 12. 2010, ktorá pre údajné nepočkanie sťažovateľky, či jej podnet bude účinný a že sa údajne predčasne obrátila na Ústavný súd SR bola odmietnutá dňa 11. 2. 2011, Okresné riaditeľstvo PZ Š., pod č. j. ČVS: ORP-59/SS-SA-2011 rozhodlo tak, že konanie bolo zastavené.*“ Sťažovateľka dodala, že 25. februára 2011 podala proti označenému rozhodnutiu okresného riaditeľstva sťažnosť. Podľa jej udania o predmetnej sťažnosti nebolo dosiaľ rozhodnuté.

Sťažovateľka súčasne uviedla, že 4. novembra 2011 jej okresná prokuratúra oznámila, že uznesením vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-15/JP-Sa-2010 z 24. novembra 2010 bolo trestné stíhanie prerušené a že uznesenie jej nebolo potrebné doručiť.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sa sťažovateľka domnieva, že o jej trestnom oznámení z 31. marca 2008 sa nekoná, „*respektíve sa koná v rozpore s pokynom Krajskej prokuratúry zo dňa 17. 7. 2009*“.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

„Okresná prokuratúra v Galante, vyrozumím č. j. 2 Pv-592/09-18 zo dňa 28. 10. 2011, porušuje právo sťažovateľky na riadne a včasné prešetrenie a rozhodnutie vo veci bez zbytočných prieťahov a sústavným porušovaním služobných povinností verejných činiteľov vo vzťahu k § 210 a § 230 ods. 1 a 2 Trestného poriadku, bez zbytočných prieťahov priznané jej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Ústavný súd zaväzuje Okresnú prokuratúru v Galante zabezpečiť, bez ďalších prieťahov pokračovať v súlade s pokynom Krajskej prokuratúry v Trenčíne v začatom trestnom konaní.

Titulom porušenia sťažovateľkiných práv počas troch rokov, priznáva jej odškodné v čiastke 150 000 Sk x 3 roky, to je 4 979 € a úhradu právnych trov vyčíslených na pojednávaní.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Preskúmaním obsahu podania sťažovateľky dospel ústavný súd k zisteniu, že pokiaľ ide o petit návrhu, sťažovateľka sa ním domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vyrozumením okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 592/09 z 28. októbra 2011.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že pokiaľ ide o komplexne posúdenie podania sťažovateľky označeného ako „*Sťažnosť, na porušenie práva priznaného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov Okresnou prokuratúrou č. j. 2 Pv-593/09-18, zo dňa 28. 10. 2011*“, toto aj napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená právnym zástupcom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne

proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd zastáva názor, že i keď z návrhu na začatie konania čiastočne vyplýva, akej veci sa týka, kto ho podáva a proti komu smeruje, sťažovateľkino podanie neobsahuje jasný a zrozumiteľný petit ako východisko pre rozhodnutie ústavného súdu. Na tomto mieste považuje ústavný súd za nevyhnutné pripomenúť, že sťažovateľka sa domáhala vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vyrozumiením okresnej prokuratúry, to znamená konkrétnym úkonom orgánu verejnej moci, a nie jeho postupom. V tejto súvislosti ústavný súd dáva do pozornosti svoju doterajšiu judikatúru (obdobne napr. III. ÚS 143/05, III. ÚS 258/05), podľa ktorej k porušeniu označeného základného práva by mohlo dôjsť v dôsledku nečinnosti alebo nesprávnej činnosti okresnej prokuratúry, avšak iba samotným vyrozumiením č. k. 2 Pv 592/09-18 z 28. októbra 2011 toto základné právo sťažovateľky porušené byť nemohlo.

Okrem toho v odôvodnení sťažnosti sťažovateľka uviedla aj také okolnosti, ktorých súvis s petitom sťažnosti nie je možné jednoznačne stanoviť. Sťažovateľka zároveň spomenula a spisovou značkou označila aj také procesné postupy okresnej prokuratúry a okresného riaditeľstva, ktoré podľa zistení ústavného súdu vôbec nesúvisia s petitom sťažnosti (napr. konanie vedené na okresnom riaditeľstve pod sp. zn. ČVS: ORP-59/SS-SA-2011). Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že sťažnosť sťažovateľky ako celok pôsobí zmätočne a neurčito a vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo pri uplatnení námietky o porušení základných práv (pri zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom) v konaní pred ústavným súdom nemožno akceptovať.

Ústavný súd pripomína, že taký rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 32/2011).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky advokátom konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky vykazuje nedostatky náležitostí predpísaných ústavou a zákonom o ústavnom súde, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z uvedeného dôvodu už pri jej predbežnom prerokovaní odmietol (obdobne napr. III. ÚS 210/09, I. ÚS 368/2010).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2012